“És espectacular tot el que ha fet el Girona”

El tècnic maresmenc, a punt d’arribar a l’Espanyol, compara l’èxit que acaba d’assolir amb l’Osca amb el que hauria significat per al Girona pujar el 2013

“Girona m’ha marcat moltíssim; aquell any va ser meravellós”

Rubi, a la banqueta de l’Osca, al qual ha pujat per primera vegada a la màxima categoria J.D.

Hi ha un abans i un després de la meva etapa a Girona. El meu prestigi va augmentar molt gràcies a aquell any

Machín ha fet una gran feina, però s’ha de donar naturalitat i normalitat perquè les coses surtin bé, sense comparacions

Som un cos tècnic que ens autoexigim molt. Però sense resultats, la feina no et dona prou per pujar esglaons

Joan Francesc Ferrer Rubi (Vilassar de Mar, 5/2/1970), tindrà amb l’Espanyol la seva primera oportunitat d’estar des de l’estiu en la màxima categoria, que ja va tastar amb el Llevant i l’Sporting. El maresmenc acaba de fer història amb l’Osca, que jugarà per primera vegada a primera després d’una temporada que té paral·lelismes amb la que va viure a Montilivi. El tècnic reconeix que el pas pel Girona el va impulsar i destaca els mèrits del conjunt blanc-i-vermell.

Això que ha fet a Osca és molt gros.

El que hem fet, sí. És feina de molta gent. L’Osca, amb el dissetè o el divuitè pressupost, és un club que ha fet un pas endavant per anar-se modernitzant i creixent, però tothom sap quina dificultat té la segona A. I de la manera que ho hem fet, que des de Nadal ja tothom ens donava com un dels màxims aspirants. En quatre mesos vam canviar la imatge de ser un equip que havia de lluitar per salvar-se a lluitar per pujar. Estic molt content.

Tenien el quart pressupost més baix. Quin és el secret?

Vosaltres sabeu que a segona A les diferències de pressupostos no són com a primera. I dins d’aquestes diferències, el nivell dels jugadors és molt similar. Els jugadors van canviant d’equips i són pràcticament sempre els mateixos. Per tant, és tot més igualat del que sembla. El secret sempre és el mateix. Treballar moltíssim i tenir la sort que els jugadors hi creguin i que facin eclosió, i que la manera de jugar acabi donant resultats. En aquest sentit, des del primer dia hem tingut la sensació que anàvem pel bon camí.

Les seves dues anteriors experiències eren a primera, però ja amb la temporada arrencada i van acabar baixant. Necessitava un cop d’efecte així?

Això és el que em diu tothom, sobretot la gent que és purament resultadista. Però en les dues experiències a primera és molt senzill. Agafes els números i sempre els hem millorat, tot i que no ens ha donat per arribar a la permanència. I el segon entrenador moltes vegades no és el que acaba la temporada, perquè sovint en venen

un tercer i un quart. També té mèrit acabar-la com a segon. He sentit que la nostra feina es valorava.

També devia tenir ganes de tenir un projecte des de començament de temporada.

Qualsevol entrenador dirà que prefereix començar. En la pretemporada comences a construir la casa. Però, òbviament, si vaig agafar la responsabilitat és perquè vaig entendre que podia millorar els resultats.

El que han aconseguit a Osca és comparable al que hauria passat a Girona si haguessin pujat en aquell curs 2012/13?

Crec que sí. El Girona era un equip que encara tenia un marge de creixement des del punt de vista d'estructura, de club, d'estadi, de moltes coses. Sí, crec que si haguéssim pujat aquell any amb el Girona, hauria estat una cosa bastant similar.

Va ser el primer cop que el Girona va treure el cap per pujar.

Va ser un procés fins a cert punt lògic. Arribes a la categoria amb respecte, tot el que sigui salvar-te ja és bo, i de mica en mica vas assolint objectius nous. Aquell any va ser meravellós. Tot va sortir molt bé des del primer dia. Després recordo que el següent va ser dur, potser pel contrast, i a partir d'aleshores ja va arrencar del tot.

Que a Girona, amb tot el que ha fet després el club, es recordi encara el futbol d'aquell Girona de Rubi com un dels de millor record, què li diu? Què va significar per a vostè?

Segurament el meu prestigi com a entrenador va augmentar moltíssim aquell any gràcies al Girona, aquells jugadors i el futbol que vam fer. I segurament gràcies a aquell any he anat tenint feina en aquest món tan complicat. Ja sabeu la meva història. Arribo amb en Raül Agné i el seu equip per ajudar quan estava pràcticament fora del mercat. Estava destinat a l'empresa familiar. Havíem quedat cinquens a segona B amb el Benidorm i no teníem feina. Agné i el seu equip em van permetre aprendre'n, d'ells, i estar a segona A, que em feia molta il·lusió. No hi ha dubte que hi ha un abans i un després de l'etapa a Girona.

I li van donar la màxima responsabilitat després que no s'entenguessin amb Salamero.

Sí, és veritat. Però crec que ja em coneixien d'estar a dins el club.

Van formar un tàndem curiós amb Salamero. Ell fent més de psicòleg i vostè posant-hi les idees futbolístiques?

Estic molt orgullós d'aquell final de temporada. Molt trist per la part inicial, perquè m'hauria agradat que en Raül hagués acabat tot el que es mereixia, però és que en aquell final vam fer màgia. Era molt complicat. Vam fer un equip de treball que, cadascú amb la seva parcel·la, va funcionar. I, com sempre, els jugadors són la clau. Van fer un canvi de xip i el rendiment de molts jugadors va créixer.

Què ha canviat en la seva manera de ser i d'entrenar, respecte a aquella experiència?

Nosaltres som un cos tècnic que ens autoexigim molt. El que intentem és millorar cada any. Buscar coses noves que podem fer, a nivell de grup, de repartir funcions. És un no parar. Sempre hi ha cosetes, més de metodologia, de manera de treballar, fins i tot de dirigir el grup. En Rubi del Vilassar intentava tractar tothom igual. Ara veus que els has de tractar més o menys igual però cadascú té la seva personalitat i has de tenir mà esquerra. Hem intentat polir moltes coses, sobretot el nostre funcionament intern.

Sempre parla en plural. El seu equip és sagrat?

Sí, he tingut la sort de poder treballar amb les persones de confiança. És un grup molt cohesionat.

Difícilment podia imaginar el creixement que faria el Girona?

Des de fora, veus que allò és una porta de sorpreses cada vegada més gran que es va obrint. Tot surt bé. És espectacular el que ha fet el Girona els últims anys. No té nom. Play-offrere play-off, arribes a primera, fas una temporada extraordinària... Se'ns han acabat tots els adjectius.

Després del cop del Lugo, hauria estat normal que hagués passat com després de la seva temporada? Potser el club va ser més madur?

Des de fora penso que sí. Conec Quique Cárcel, que és una persona molt racional i equilibrada. A segona A, que és tan igualada, passa sovint que es perd aquell punt d'il·lusió i tornes a un nivell mitjà com a mínim. S'està competint amb monstres. A Girona, s'ha fet una feina extraordinària per donar normalitat, sabent que potser la pressió pujava una mica, però ho han sabut fer molt bé.

Machín ha tancat el cicle més brillant del Girona. Veu el llistó molt alt?

També veig que les persones que ho porten ajudaran al màxim el nou entrenador. Hi ha una base de jugadors i d'equip, una afició que ja està totalment identificada amb el club. Cada any és difícil. En Pablo ha fet una gran feina, però no m'agraden les comparacions. Ara a qui entreni l'Osca si li comencen a dir que amb Rubi s'havia guanyat el primer partit... Cada any és una història, i s'ha de donar una normalitat i naturalitat perquè les coses surtin bé. El que tinc clar és que en el cas de la persona que porti el Girona l'any que ve, això de les comparacions s'ha de deixar al marge. Si no, serà impossible de superar tot això.

Com valora l'etapa i el sistema de Machín al Girona?

El que puc dir és que, des de fora, quan m'hi he enfrontat i quan n'hem anat parlant amb jugadors que s'hi enfronten, era un equip que incomodava moltíssim. Han aconseguit que se'n parli, de com és de difícil atacar aquesta defensa. Això és un mèrit extraordinari. Ha creat un rum-rum de la dificultat que representa jugar contra el Girona. Altres equips ho han intentat i no els ha sortit tan bé. Ells també han sabut veure quins jugadors s'hi podien adaptar bé.

El rival s'hi troba una vegada, i potser amb una setmana no té temps de trobar l'antídot?

Jo no diré que no tinc temps. Tens una setmana per treballar, has de mantenir el teu estil però combatre d'una altra manera amb petites diferències. Però la mostra és petita, d'un partit. I si no surt bé, sembla que no hem tingut temps. N'hem tingut.

Ha jugat amb el bloc de l'equip que va pujar...

És que això et demostra el creixement que han tingut aquests jugadors amb el seu cos tècnic i el club. I et demostra també que si un bloc de jugadors sempre està a dalt en una categoria, no un any sinó tres de seguits, vol dir que el bloc té nivell per estar a la categoria superior.

Petón, conseller delegat de l'Osca, va deixar anar que vostè tenia una proposta per integrar-se al City. Què en pot dir?

És una cosa que va dir ell, que és propietari del club i amo del meu representant. Ells deuen saber què han mogut, què han fet i què han dit. El meu representant em va dir fa poc: hi ha això, això i això. Doncs anem per aquest camí, i ja es veurà com es tanca.

Ho va tancar abans de l'ascens?

No, si de fet no està tancat. He dit que aquí no continuava perquè no volia fer perdre temps a la gent de l'Osca.

Del Girona, li va arribar algun interès? O van fer tard?

No, no ho sé. De veritat que no ho sé.

Machín se'n va del Girona al Sevilla, i vostè deixa l'Osca per fer un salt. La feina té premi.

Sí, però també us dic que, sense els resultats, la feina no et dona prou per pujar esglaons. Necessites els resultats. Crec que nosaltres moltes vegades hem tingut feines perquè precisament es parlava de la nostra feina. Hi ha gent que diu que m'hauré tret una espina, perquè he pujat directament. Jo em considero un afortunat pel fet que, de tres anys a segona A, hagi estat sempre entre els sis primers. I sempre des de ben aviat. El que passa és que pujar en un play-offno és tan fàcil.

Ara veurà el 'play-off' tranquil.

I tant. Es passa molt malament, perquè són moments de molta tensió. Ara els penso disfrutar.

El Rayo mereixia també pujar?

Totalment. Per mi, la classificació ha estat justa. Almenys per la meva manera d'entendre el futbol. El Rayo també és molt creatiu i valent i va a buscar gols. M'ha agradat.

L'últim partit, contra el Nàstic, ha quedat tacat per les sospites d'apostes.

Em sap molt de greu, perquè aparèixer involucrat en una cosa així quan aquest cos tècnic ho va donar tot per intentar guanyar i ser campions de lliga em fa molt de mal. Vaig agafar molta mala llet diumenge. Guanyar una lliga té el seu valor. Per això vull lluitar fins a l'últim minut.

A primera, hi haurà molts exequips seus. El Girona, el Barça, el Llevant, l'Osca...

Comencen a passar els anys i tinc la sort d'haver estat a molt bons equips. Soc un afortunat.

Es veu tornant a entrenar el Girona?

No ho sé. En els llocs on he estat i m'han tractat bé i la gent m'estima, com vols que digui que no m'hi veig? És impossible. La gent també ha d'entendre que quan vaig a un lloc ho dono tot, però no deixem de ser professionals i a vegades un club et vol i altres no. Hem d'anar fent el nostre camí. Dit això, Girona és un lloc que m'ha marcat moltíssim.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 02-06-2018 Pàgina 2

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1405094-es-espectacular-tot-el-que-ha-fet-el-girona.html